

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf. : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : min@kum.dk
Web : www.kum.dk

17. december 2007

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 4-6 (alm. del - bilag), samarbejdsaftaler med idrættens organisationer, stillet af Folketingets Kulturudvalg den 7. december 2007.

Brian Mikkelsen

Spørgsmål nr. 4-6

(alm. del - bilag), samarbejdsaftaler med idrættens organisationer
Skrivelse af 7. december 2007

Svar til Folketingets Kulturudvalg fra kulturministeren.

Spørgsmål 4:

"Hvad mener ministeren er forskellen på en samarbejdsaftale og en resultatkontrakt, jf. samarbejdsaftaler som indgås mellem Kulturministeriet og hver af de tre hovedidrætsorganisationer fra 2008?"

Svar:

Forskellen på resultatkontrakter og de aftaler, som tænkes indgået med idrættens organisationer, er følgende:

Resultatkontrakter er styringsinstrumenter og indgås typisk med statsinstitutioner. Resultatkontrakterne på Kulturministeriets område udarbejdes efter en fælles skabelon og indeholder typisk resultatmål og konkrete resultatkrav for alle institutionens opgaver. Med en resultatkontrakt følger også krav om opgørelse af målopfyldelse, hvilket typisk sker i institutionens årsrapport.

De aftaler, der tænkes indgået med idrættens organisationer bygger på en fælles interesse hos ministeriet og idrættens organisationer i at få synliggjort den gensidige nytte af relationen mellem staten og civilsamfundet på området. Man kan tale om en eksisterende, men ikke formaliseret "samfunds-kontrakt" mellem staten og idrætten: Staten yder et betydeligt tilskud til idrætten, mens idrætten på sin side yder en vigtig samfundsnyttig indsats på en lang række områder.

Spørgsmål 5:

"Betyder ændringen fra de nuværende idrætspolitiske udviklingsmål til samarbejdsaftaler, at "armslængde"-princippet ikke længere gælder, og vil det ikke medføre, at man på dette område bevæger sig mod en højere grad af statsstyring?"

Svar:

Nej. Det er ikke meningen at sætte armslængde-princippet ud af kraft. Det er heller ikke meningen at gå mod en større grad af statsstyring på området.

Udgangspunktet for aftalerne er beslutningen på det seneste "idrættens topmøde" mellem kulturministeren og formændene for DIF, DGI og DFIF om at i højere grad formalisere de idrætspolitiske udviklingsmål. Baggrunden er en fælles interesse hos

ministeriet og idrættens organisationer i at få synliggjort den gensidige nytte af relationen mellem staten og civilsamfundet på området. Man kan tale om en eksisterende, men ikke formaliseret "samfunds-kontrakt" mellem staten og idrætten: Staten yder et betydeligt tilskud til idrætten, mens idrætten på sin side yder en vigtig samfundsnyttig indsats på en lang række områder.

Det er denne relation som tænkes tydeliggjort med aftalerne.

Spørgsmål 6:

"Hvordan skal organisationerne forholde sig, hvis organisationernes højeste instans, repræsentantskaberne, ikke er enige i de opstillede mål for en formel samarbejdsaftale?"

Svar:

Hvis organisationernes højeste instanser ikke er enige i de opstillede mål for aftalerne, skal organisationerne naturligvis ikke indgå aftalerne.